

عنوان مقاله:

واکنش کمی و کیفی لوبیا (*Phaseolus vulgaris* L.) به شیوه کاربرد کودهای فسفر و سولفات روی در مقادیر مختلف کود نیتروژن آغازگر

محل انتشار:

فصلنامه علوم گیاهان زراعی ایران، دوره 51، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نسرین کاویان اطهر - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان

محمدعلی ابوطالبیان - دانشیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر شیوه‌های کاربرد کودهای فسفات و سولفات روی بر عملکرد و اجزای عملکرد، درصد پروتئین، فسفر و روی دانه یک رقم لوبیای تلقیح شده با *Rhizobium leguminosarum* در سطوح مختلف کود نیتروژن آغازگر، آزمایشی به صورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار، در سال زراعی ۹۵-۱۳۹۴ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه بوعلی سینا انجام شد. در این آزمایش، سه عامل مقدار کود نیتروژن آغازگر (صفر، ۳۰ و ۶۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار) و شیوه مصرف سولفات روی (خاکپخش و محلولپاشی) و فسفات (خاکپخش و نواری) در نظر گرفته شد. بیش‌ترین تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف، عملکرد دانه و عملکرد زیستی لوبیا، از تیمار ۳۰ کیلوگرم نیتروژن + فسفر نواری + محلول‌پاشی روی، به ترتیب به میزان ۲۵/۱۴، ۹۸/۴، ۳۱۸۰ و ۱۰۱۹۷ کیلوگرم در هکتار به دست آمد که نسبت به تیمار شاهد (خاک‌پخش کودهای فسفات و سولفات روی + عدم مصرف نیتروژن)، به ترتیب ۹۰، ۸۱، ۸۸ و ۳۴/۹۵ درصد افزایش داشتند. مصرف نواری کود فسفر در دو سطح صفر و ۳۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن آغازگر، موجب افزایش پروتئین دانه، به ترتیب به میزان ۶/۲۳ و ۷/۲۰ درصد شد و غلظت فسفر دانه را نیز ۳۴ درصد بالا برد. محلول‌پاشی سولفات روی نیز پروتئین و غلظت روی دانه را نسبت به کاربرد خاک‌پخش آن، به ترتیب ۱۶ و ۱۳ درصد افزایش داد. بر اساس نتایج به دست آمده، مصرف ۳۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن آغازگر به همراه کاربرد همزمان فسفر نواری و محلول‌پاشی روی، تیمار مناسبی در بهبود کمیت و کیفیت دانه لوبیا می‌باشد.

کلمات کلیدی:

پروتئین، دانه در غلاف، غلاف در بوته، کاربرد نواری، محلول‌پاشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189375>

